

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Cap. VI. Secretum ſeruare debet Confessarius omnium quæ in confesſio
ne audiuit, propter ſeptem cauſas ſiue titulos, qui ſunt tanquam ſeptem
ſigilla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

CAPVT VI.

SECRETVM SERVARE DEBET CONFESSARIVS
*omnium, quæ in Confessione audiuit propter septem
 causas siue titulos, qui sunt tanquam
 septem sigilla.*

S

RIVS QUAM AD VLTIORA PROGREDI-
 A MVR, opere pretium erit Confessarios hic monere se-
 uerissimi summiq; Secreti, quod sigillum Confessionis
 appellatur, quo clausa & obliqnata manere debet scien-
 tia peccatorum omnium, ac rerum, quas audiunt, &
 quæ in ipsa Confessione Sacramentali geruntur: adeo
 vt neque verbo, neque opere, neque vilo profusio-

dicio aliquid aperiant, neq; magnum, neque paruum eorum, quæ in con-
 fessione aguntur: sed omnia obliqnare debent septē sigillis, hoc est sep-
 tem titulis & causis efficacissimis, quæ eos obligant ad omnia secreto
 seruanda.

PRIMVM sigillum est *Præcepti naturalis*, quod nos obligat, non ma-
 nifestare quæ alij nobis secretè dicunt, petentes consilium, aut auxilium
 aut propter finem alium bonum. Nam alioquin non posset communica-
 tio inter homines & amicos cōseruari, nisi talis adesset obligatio secreto
 retinendi, quæ ita committuntur. Propterea enim Salomon dixit: *quis
 ambulat fraudulenter, reuelat arcana: qui autem fidelis est animi, celat arcani
 commissum.* Secundum sigillum est *speciale præceptum*, quod Christus D. N.
 proposuit, cū Sacramentum hoc instituit, vt tutò possent pœnitentes
 confiteri, & accipere spirituale bonum absque alicuius boni temporalis
 iactura. Et hoc sigillum est incomparabiliter strictius priori. Nam secre-
 tum naturale non obligat cum detrimento boni communis Reipublice,
 aut periculo vitæ propriæ, aut cum grauisimo damno honoris aut faul-
 tarum: at secretum confessionis adeò est seuerum, vt violari non possit,
 etiam propter bonum totius Ecclesiæ; neque si adsit periculum proprii
 honoris, & vitæ amittendæ.

Tertium sigillū est, *Præceptum Ecclesiæ*, quæ confirmat Diuinū: vt ad hunc
 securius reddat secretum: quia addit graues pœnas in transgredientes il-
 lud, quæ sunt depositio ab officio, & perpetua in aliquod Monasterium
 reclusio. Ad hæc tria præcepta multū iuuant quatuor virtutes quasi qua-
 tuor alia eiusdem secreti sigilla. *Quartum* sigillū, est virtus *iustitiæ*, quæ ob-
 ligat ad seruandam proximi famam & non aperiendum occultum eius

Vide Sua-
 rez Tomo.
 4. in 3. P.
 Disp. 23. vbi
 probat verè
 omnia, quæ
 hic dicuntur.

1

2 *Præceptum. 11. 13*

2

3

De Pœnit. c.
 Sacerdos c.
 omnia veri-
 usq; Sexus
 de Pœnitent
 & Remiss.

4

delictum, ne infametur. Et grauiſſima illi inferetur iniuria, ſi proferatur in publicum, quod ille dixit in illo foro aded ſecreto. *Quintum* ſigillum, eſt virtutis *Religionis*, ad quam ſpectat exhibere & conſeruare reuerentiam Sacris rebus debitam: & propter eam, quæ Sacramento huic debetur, ſeruandum eſt ſummum ſecretum, quaſi ſacrum & inuiolabile; ita vt illud frangere ſit horrendum ſacrilegium. *Sextum* ſigillum eſt *charitatis*: eſt enim *b fortis vt mors, dilectio, & dura ſicut infernus, amulatio* in cuſtodiendo firmiſſimè ſecreto quod ſemel accepit. Et hæc obligat ne ſcandalizentur fideles: qui ex nulla re aded ſcandalizarentur, atque ſi audirent reuelari Confeſſiones: nam ex hoc magna illis daretur occaſio ab eis abſtinendi: ne famam ſuam periculo exponerent. Ex quo efficitur, vt de ſecreto quidem naturali licitum ſit loqui cum eo qui illud commiſit, quando- cunque occurrit occaſio: at de hoc Sacramentali ſecreto non licet poſt Confeſſionem auditam, etiam cum ipſo Pœnitente de ijs, quæ confeſſus eſt, ſermonem miſcere; propter pudorem quo ille facile efficeretur ex tali colloquio, & hoc eſſet ſufficiens, vt Sacramentum ipſum fieret grauiſſimum, & intolerabile, ideoque magna ei inferetur iniuria, ſi ſermo miſceatur de his, quæ in confeſſione ſunt acta.

SEPTIMUM ſigillū eſt *ſidelitas*, qua Confeſſarij, ipſemet Deo, quorū ſūt Miniſtri, ſunt obſtricti: qui ita ſerio ac certo peccata remittit, vt dicat: *omniū iniquitatū eius nō recordabor*, & ita *p deponit iniquitates noſtras, vt proyiciat in profundum maris*: vbi perpetuè latebunt, ita vt nunquam compareant. Quod cum faciat ſupremus Iudex: tenetur procul dubio eius Miniſter, qui Pœnitentis peccata audit, nunquam vices Dei gerens: illa occulta ſeruare; & eorum perpetuè obliuiſci, ne vnquam ſermonem de ijs miſceat, ut aliquo inſinuet indicio.

SEPTEM hæc ſigilla Confeſſarium obligant ad ſecretum aded ſeuertum ſeruandum, vt Chriſtus Dominus noſter nulli in terra poteſtatem, ut facultatem dederit circa illud diſpenſandi in vllō caſu: ſolus ipſe Pœnitens poteſt hæc ſigilla ex parte aperire, faciens Confeſſario poteſtatem, vt peccata quæ confeſſus eſt, manifeſter: qua tamen facultate vti non debet, niſi cum ſumma cautela, & prudentia. Etſi enim pœnitens poſſit proprio iuri cedere, præbens conſenſum, propriæ vtilitatis & commodi cauſa, vt manifeſter quod confeſſus eſt: non tamen poteſt cedere iuri ipſius Sacramenti, & ei debitæ reuerentię. Quare ſi aliqua irreuerentia, ſcandalum, aut incommodum aliud timeatur in detrimentum ſacri huius Tribunalis; reticendum omnino eſt quidquid in eo eſt actum. Ideoque vniuerſim loquendo ſcientia confeſſionis debet eſſe quaſi nō eſſet, ad quæcūq; extra eā ſunt faciēda: ſiue agatur de gubernatione ſiue de

5

6

b Cant.
8.6.

7

c *Ezechiel*
18.22.
d *Michea.*
7.19.

monendis alijs ad præcauenda quęcunq; incommoda. Minus enim malum est. permittere etiam multa mala eaque grauissima: quam ea præuenire ex hac scientia, & notitia, cum periculo manifestandi quod in ea est cognitum.

Ex his licet aliqua documenta magni momenti deducere. *Primum* est, quod frangere aut manifestare hoc secretum Confessionis semper sit peccatum mortale, etiam si materia sit leuissima. Et si enim manifestare aliquid mendacium quod Pœnitens est confessus, nõ cedat in grauem eius infamiam: est tamen grauis iniuria Sacramenti, quę semper erit mortalis: neque in hac materia vnquam erit culpa tantum venialis: nisi ex naturali aliqua inaduertētia contingat: sicut in alijs materijs etiam grauissimis potest euenire. *Secundum* documentum est, quod etiã sint summo secreto seruandę circumstantię, & cõditiones Pœnitentis: cuius notitiã facili oritur ex eius Confessione, & imminuit eius opinionem in re quacunq;. Vt si diceretur quod sit scrupulosus, timidus, pusillanimis, præcepta liberalis, aut quod patiatur tērationes, quod labore Zelotipia, aut quod sit illegitimus, aut ex infami familia, aut aliquid simile. Cum enim hæc non aliunde sciuntur, nisi ex ipsa confessione, cum pœnitens suã apertam conscientiam, & timores, aut dubia circa sua peccata: nullo modo licet ea manifestare, quamuis illa nõ sint peccata. Idem sigillum Secreti obligat ad secretõ retinēda peccata complicit, quę ipse Pœnitens manifestat, aut propter aliquę legitimum finem, aut ex aliqua imprudentia. Et similiter peccata, aut aliorum defectus, quos imprudenter pœnitens, dum se confitetur, manifestat: etiam si illi complices non sint. vt si pœnitens & accusaret, quod voluisset sororem suam occidere, eõ quod eam in stupro, aut adulterio deprehendisset. Quorum omniũ ratio est: quia omnia hæc seruare secreto expedit: ne confessio ipsa odiosa fiat, & fama pœnitentium tutius conseruetur; & similiter reuerentia huic Sacramento debita: vt simplices etiam, & litteris non eruditi securius possint suas conscientias manifestare. Et propter eandem causam abstinendum est à quibusdam propositionibus generalibus, ex quibus deduci possint res alię magis particulares: præcipuè si tempus, aut locus, aut aliud simile exprimat: vt si diceretur: in tali loco audiui multa sacrilegia, aut adulteria; aut in tali tempore, in tali loco audiui tot confessiones generales quę necessario fuerunt repetendę; aut primus pœnitens, quem audiui in confessione erat fur, aut adulter &c. Omnia inquam hæc sunt verba indiscreta, & quę faciliè præbent occasionem grauissimorum incommodorũ, cum iniuria Sancti huius Sacramenti. Et vniuersum refert plurimum, vt Confessarius valde sit taciturnus in omnibus, quę ad ipsius officium spectant: strenuè mortificans appetitum & propensionem ad aliqua dicenda, quę, illi in

confes-

cōfessione euenerint. Hæc enim vt plurimū ab animo inaniter gloriādi,
 aut iactandi se, aut ex animo leui & propenso ad garrendum, & inania
 solatia querenda proueniunt. Quemadmodum d *vas quod non habebat oper-*
culum, immundum censebatur, & ineptum ad vsum Sanctuarij: ita Sacerdos,
 qui linguam suam non nouit refrenare, non est aptus, vt sit Confessari-
 us. Quia facilè prophanabit secretum fori sui, quod est Sacrum. De quo
 intelligere licet, quod Sanctus Raphael Angelus dixit Tobix: *e Sacramen-*
tū Regis abscondere bonum est: hoc est secretū, quod Rex commendat. Hoc
 enim nomine, quod ille id commendat, est secretum Sacrum: cum igitur
 secretum Confessionis sit secretū à cælesti Rege commissum; & in hac
 debent iō si cum summo rigore tāquam secretum Sacrum seruare timen-
 tes seuerissimam Dei punitionem, in frangentē illud: quocunq; modo id
 faciat. Etiam refert multum aduertere, quod cum Confessarius aliquid
 manifestat eorum, quæ in confessione audiuit, aut consilij accipiendi
 causa, aut ex inaduertentia, aut etiam ex malitia: quicunque illum audi-
 unt, tenentur seruare idem Secretum & Sigillum cum eadem seueritate
 & rigore. Notitia enim quam Confessarius accipit in Sacramento: quo-
 modocunq; ad alios transeat, transit cum eodem onere & obligatione
 quam habuit primus, qui illud accepit. Quemadmodū qui in potestate
 sua habet pignus aliquod, aut rem alienam: si is eam aliis tradat, res
 transit cum eodem onere, quo ipse illam habebat. Idq; totum est neces-
 sarium ad seruandam reuerentiam, & vsum Sacrosancti huius Sacramen-
 ti. Et propter eandem causam quicunq; Secularis accedens ad confite-
 tem, & audiens aliquod eius peccatum: siue accesserit ex malitia, siue in-
 aduertenter: tenetur ad idem sigillū Secreti seruandum. Quemadmo-
 dum enim reuerentia ipsius Sacramenti illos obligat, ne audiant, quod
 ibi in secreto dicitur: ita obligat eos ad secretum seruandum: quocun-
 que modo per ipsum Sacramentum id nouerint. Quare quicunque
 alijs manifestaret, quod tunc à pœnitente audiuit, aut postea à Con-
 fessario in casibus prædictis, admitteret grauissimum Sacri-
 legium seuerissimo supplicio di-
 gnum.

d Numer.
19. 15.

c Thebia.
12. 7.

(. . .)